

skovarealer indgår i kerneområderne, vil det være en fantastisk vigtig ting, om man fra starten indstillede skovdriften og på den måde også begyndte at afvikle de nåleskovsplantager, der er, sådan at man, kan man sige, udnytter det, at staten ejer nogle arealer, til at få skabt en hurtig udvikling i kerneområderne og også prioriterer naturskove i sammenhæng med det her.

Jeg vil også sige, at hvis man udnævner områder, som stort set i forvejen er i en sådan tilstand, som de også vil være i en naturpark – tag nu det store reservat i Thy, hvis det kun er reservatet, man gør til naturpark – så har vi ingenting gjort, så har vi ingen forskel gjort. Vi er nødt til at have større områder, og vi er også nødt til, at de dyrkede områder, der kommer til at høre med, kommer til at leve op til nogle forpligtelser, nogle restriktioner.

Kl. 22.45

Jeg er grundlæggende enig i, at man skal gå til det her med frivillighed. Men vi kan altså ikke have en naturpark, hvor der ligger en stor traditionel svineproduktion, som belaster miljøet. Det giver ikke mening. Vi er nødt til også at have de tanker, hvis det her for alvor skal give mening, og hvis ingen anden vil sige det, så vil jeg.

Det er ikke noget, der sker på en dag. Det er en proces. Ud over at vi skal være opmærksomme på kerneområderne og på de områder, der måske ikke så meget er kerneområder, må der også være nogle restriktioner, vil jeg da lægge vægt på, at det hele bliver knyttet sammen, og at det er sammenhængende naturområder.

Derfor er det fantastisk, når vi tænker i det perspektiv, at vi måske engang skal have seks, syv, otte nationalparker i Danmark, hvor vi i et eller andet omfang har et netværk af korridorer og natur, som binder Danmark sammen.

Sådan et kort er ikke tegnet. Det, der kommer tættest på, er det, som Danmarks Naturfredningsforening har lavet. Det er et forslag, og jeg ville gerne have, at en af opfølgningerne på det her skulle være, at vi gik i gang med at lave sådan en stor naturplan Danmark. Men områderne skal i hvert fald udpeges, sådan at de kan indgå i en tankegang, hvor vi får lavet et netværk og dermed får natur i Danmark og for alvor er med til at fremme biodiversiteten her i landet. Sådan et perspektiv opfatter jeg som vigtigt.

Hvor mange parker skal vi have? Jeg mener heller ikke, at vi kan nøjes med en eller to. Jeg

må også sige, at det her jo har været den mediemæssige livsforsikring for vel nu den tredje miljøminister – jeg tror, hr. Svend Auken også fik lidt glæde af det mediemæssigt – uden at der er sket noget som helst. Det er jo den fedeste mediehistorie, der nogen sinde er lavet, uden at der er sket noget ude i virkeligheden. Og derfor må vi også snart levere en vare, sådan at man faktisk kommer i gang med at lave de her nationalparker. Derfor mener jeg, at antallet er vigtigt og viljen til at putte penge i dem må være til stede, for ellers snyder vi lidt for mange gange befolkningen, som tror, at nu kommer parkerne.

Dermed er jeg henne ved finansiering, og jeg er enig i det, hr. Johs. Poulsen sagde. Det er helt urimeligt, hvis vi ikke tager hul på de 20 pct. af landbrugsstøtten, som vi har mulighed for at bruge bl.a. til den her slags formål. Så pengene eksisterer. Man behøver ikke tage dem som offentlige midler i den forstand, for man kan tage dem fra det tilskud, som i forvejen bliver betalt.

Jeg ved da godt, at vi ikke kan trylle, og at pengene kommer til at gå fra noget andet. Det er selvfølgelig det almindelige landbrugs tilskud, der vil blive mindre. Men det her er noget, som EU har lavet, for at det skal bruges. Det må jo være derfor, at den danske landbrugsminister er gået med til det, netop fordi det kan bruges. Jeg ved godt, man ikke ønsker det i Danmark, men vi kan altså bruge det. Og SF er villig til at bruge nogle af de penge på det her område.

Til sidst vil jeg sige om organisationen, at vi mener, at fordi det hele skal tænkes ind i en større tankegang end kun starten, er det hensigtsmæssigt at lave et nationalt råd for nationalparker. I øvrigt synes vi, at den model, som ministeren har bygget op lokalt, ser meget fornuftig ud. Selvfølgelig vil vi gerne kigge på, hvilke interesseorganisationer der bliver repræsenteret, og også, som hr. Johs. Poulsen snakkede om, hvor suveræn ministeren skal være i den her. Skal ministeren rådgives af Folketinget? Skal det drøftes med Folketinget? Sådan nogle ting ville vi gerne drøfte.

Jeg synes også, det er lidt spændende, at disse lokale nationalparkråd får mulighed for at råde over nogle penge og dermed får en ny måde at arbejde på. Jeg tror faktisk, det vil være med til at ansvarliggøre det lokale arbejde og dermed også gøre frivillighedslementet stærkere, selv om jeg ikke mener, man bare kan sige, at det her kun kan lykkes på lang sigt ad frivillighedens vej. Det går ikke.